

Manuel un Jibbe

VAN MANFRED BRIESE UT ESENS

„Kiek maal an! Jibbe hett 'n Toor schoten! Wo hett he dat vörranner kregen? De is doch 'n bietje van d' Padd of. Heel deeg is he neet.“

Oliver, de Trainer, de tegen Manuel up de Bank Platz nomen harr, keek mit Manuel up dat Spill. „Du sittst up en heel hoge Peerd, Manuel. Jibbe is een van uns. So as he is.“

Manuel gifft neet na: „Wo kann 'n blot Jibbe heten? So 'n mall Naam. En verrückte Naam is dat! Passt to hum.“

„Dat is en oll oostfreeske Naam. Ik finn de mooi“, wiest Olli hum torecht. „Stöört di dat amenn, wenn du süchst, wo he sük freit? Wenn he 'n Toor schütt?“

„Finnst du 't denn neet arig?“

„Nee“, seggt Olli, „ik frei mi ok, wenn ik vör 't Toor bün und dat Nett zap-pelt. Wenn ik up 't Toor schoten hebb! Dat is dat mooiste Gefühl in 't Leven, wat 't gifft. Na ja, dat tweedmooiste.“

„Ja, dat stimmt woll. Ach - un dat mooiste?“

„Dat verraad ik di neet. Villicht kriggst du 't sülvst rut. Weetst du, wat mi an Jibbe besünners good gefallen deit? He muult neet, wenn ik an hum segg, dat he an de Dag tokieken mutt. Wenn he weet, dat he ditmaal neet mitspölen kann. He

MANFRED BRIESE

draggt mien Task, he helpt mi bi mien Wark as Trainer. Jibbe hett 'n Oog daaför, waar he an-faten kann. Dat is ok 'n Aard van Klookheid. Jibbe is neet dösig.“

Manuelo wind sük. „Ja, dat mag woll. Dat wull ik ok neet seggen!“

„Un, Manuel, to-geven musst du ok: Wenn Jibbe für de

lest teihn Menüten noch in-wesselt word, klaagt he neet. Ik hebb noch nooit höört, dat he sük beswaren dee.“

„Ja, dat stimmt!“

„Un wat ik di as Trainer seggen doo: Jibbe steiht sien Mann in de Achtermann-

schaft. Du musst hum seg-gen, wat he doon sall. Un denn maakt he dat. Jibbe griep an! Jibbe grippt an. Mooi sinnig rangahn, Jibbe! Jibbe geht mooi sinnig ran!

Lüü as Jibbe bruukt elke Mannschaft. Up Jibbe kann ik mi verlaten, Manuel. Mehr as up di. Du hest dien egen Kopp un deist faken, wat di nett infallt. Man Lüü as di bruukt en Mannschaft ok.“

„Ik wull Jibbe ok neet slecht maken, Olli.“

„Dat klung so.“

Olli dreihde sük up Manuel an un keek hum stuu in de Ogen. „Weetst du, wat du di van hum ofkieken kannst?“

„Nee!“ Manuel lachde. Van Jibbe wat ofkieken? Nee - so wied keem dat noch.